

D

Development of Information System for Components Assessment of Business Plan in Credit Risk Mitigation of SMEs in Thailand

Ratthanan Pongwiritthon^{1,*}

Kamonthip Kamjai²

Abstract

This research aims to study the development of information systems for components assessment of the business plan in credit risk mitigation of SMEs in Thailand. The population and sample consist of 200 SMEs entrepreneurs who are the members of Small and Medium Enterprise Development Bank of Thailand. The sample was selected using the nonprobability sampling method and randomly selected the sample using purposive sampling method as the business data was important and required volunteers to participate in the project. Data was collected using the questionnaire that evaluated by the expert advisors. The research result showed the component of the business plan was at the medium level (average 3.10, S.D. = 0.54), in each aspect showed that in terms of production (average 3.30, S.D. = 0.47) and in terms of management (average 3.32, S.D. = 0.50) were at the high level, while in terms of finance (average 2.91, S.D. = 0.52) and in terms of marketing (average 2.89, S.D. = 0.65) were at the medium level. By the way, the average cut-off point of the business plan is 714 points, if the cut-off point is set at 750 points, then the entrepreneurs' credit for the business plan would be rejected. The guidelines for the development of the information systems for component assessment of business plan in credit risk mitigation of SMEs in Thailand should focus as follows: 1) The access to financial resources of SMEs entrepreneurs should be provided in the form of components of the business plan and business

---

¹ Information Center of Knowledge Local Wisdom and Community Innovation

² Faculty of Management Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

* Corresponding author. E-mail: dr_tok2029@hotmail.com

management. 2) Application of innovation and technology to optimize the business capability. 3) Providing the knowledge of business risk management and risk mitigation in order to access the low-cost capital from the financial institutions. 4) Monitoring, evaluating, and using the information to develop the information systems to meet the criteria of the user requirements to find the solutions to the problems that will make the SMEs business become sustainable in the future.

Keywords: information system, component assessment, business plan, risk mitigation

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมิน องค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยง สินเชื่อของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ ประเทศไทย

รัฐันท์ พงศ์วิทธิธรร¹
งามลทิพย์ คำใจ²

บทคัดย่อ

การวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อและแนวทางการพัฒนาแผนธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จำนวน 200 ราย เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งทำการคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) การสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากข้อมูลในการประกอบธุรกิจมีความสำคัญและต้องให้ผู้ประกอบการสมัครใจในการเข้าร่วมโครงการฯ การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำเป็นผู้ประเมินผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบแผนธุรกิจฯ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10, S.D. = 0.54) โดยในรายด้านพบว่า ด้านการผลิต (ค่าเฉลี่ย 3.30, S.D. = 0.47) และด้านการบริหารจัดการ (ค่าเฉลี่ย 3.32, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเงิน (ค่าเฉลี่ย 2.91, S.D. = 0.52) และด้านการตลาด (ค่าเฉลี่ย 2.89, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับปานกลาง โดยคะแนนเฉลี่ยของแผนธุรกิจฯ ได้ Cut-Off Point เท่ากับ 714 ถ้ากำหนด Cut-Off Point 750 คะแนน ผู้ประกอบการธุรกิจจะถูกปฏิเสธการให้สินเชื่อแก่แผนธุรกิจ ซึ่งแนวทางการพัฒนาพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ควรจะมุ่งเน้นดังนี้ 1) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ควรให้ความรู้

¹ ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมชุมชน

² คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

* Corresponding author. E-mail: dr_tok2029@hotmail.com

ในเรื่องขององค์ประกอบของแผนธุรกิจ การบริหารจัดการธุรกิจ 2) การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจ 3) การให้ความรู้ด้านการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจ 4) การติดตามประเมินผล และนำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาระบบสารสนเทศให้ตรงกับเกณฑ์ต่าง ๆ ของความต้องการผู้ใช้ระบบ

คำสำคัญ: ระบบสารสนเทศ การประเมินองค์ประกอบ แผนธุรกิจ การลดความเสี่ยง

บทนำ

สถานการณ์ธุรกิจในปัจจุบัน จะพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับความท้าทายที่เพิ่มขึ้น ทั้งจากปัจจัยภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันที่สูงขึ้นจากจำนวน SMEs ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การดำเนินนโยบายของภาครัฐ ได้แก่ นโยบายทางเศรษฐกิจและสังคม วัฒนธรรม รวมถึงการเพิ่มรายได้แรงงาน 300 บาท ซึ่งส่งผลให้ SMEs ที่มีอยู่ และที่กำลังเข้ามาสู่ตลาดจำเป็นต้องเร่งปรับตัวเพื่อยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันและสร้างฐานของกิจการให้เข้มแข็ง ขณะที่ความท้าทายจากปัจจัยภายนอกประเทศก็มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก และผลกระทบภายหลังการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้ SMEs ประเทศไทยจะต้องอาศัยจุดแข็งจากความสามารถในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรกรรมรายสำคัญของโลก และการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายเชื่อมโยงคมนาคมด้านต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างโอกาสและความเข้มแข็งให้กับธุรกิจของตนเอง (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม [สว.] , 2556) โดยมีผลต่อปัจจัยการดำเนินงานหลักของธุรกิจที่มีผลกระทบต่อผลการประกอบการทำให้เกิดความอยู่รอด ผลการประกอบการนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของผู้ประกอบการในบริหารธุรกิจ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการลดต้นทุนทางการผลิต ที่จะทำให้ผลประกอบการนั้นมีกำไรเพิ่มขึ้น (Raymond & St-Pierre, 2011) ในปี 2561 รัฐบาลและหน่วยงานเศรษฐกิจได้เห็นชอบร่วมกันในการจัดแพ็คเกจของขวัญซึ่งเป็นมาตรการพิเศษเพื่อ

ขับเคลื่อน SMEs ให้เข้าสู่ยุค 4.0 ภายใต้กรอบวงเงินรวมประมาณ 70,000 ล้านบาท โดยจะเน้นการตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในทุกมิติพร้อมทั้งปรับปรุงสิทธิประโยชน์ที่แต่ละกลุ่มจำเป็นต้องได้รับ ซึ่งในเบื้องต้นได้แบ่งมาตรการเป็น 2 ประเภท คือ 1) แพ็คเกจส่งเสริมและช่วยเหลือด้านที่ไม่ใช่การเงิน โดยจะสนับสนุนตั้งแต่วิสาหกิจชุมชนจนถึงผู้ประกอบการระดับขนาดกลางทั้งด้านการผลิต การตลาด การส่งเสริมนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีโดยมีเป้าหมายให้ SMEs เกิดความเข้มแข็งพร้อมนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดและยกระดับขีดความสามารถให้ไปสู่ช่องทางการค้าที่มีอยู่หลากหลาย โดยมีการแบ่งการบริการออกเป็นอีก 4 ด้าน คือ 1.1) กลไกสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ 1.2) การเสริมความแข็งแกร่งของ SMEs 1.3) การเพิ่มขีดความสามารถและการปรับเปลี่ยนธุรกิจ 1.4) การยกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชน 2) แพ็คเกจส่งเสริมและช่วยเหลือด้านการเงินโดยกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลัง กลไกนี้จะเป็นการเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ SMEs ได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ลดข้อจำกัด หลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขบางประการเพื่อให้สะดวกต่อการพัฒนาธุรกิจ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถให้แข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นได้ ซึ่งได้วางโครงการไว้ 2 รูปแบบ คือ 2.1) การยกระดับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2.2) การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนของ SMEs ทั้ง 2 มาตรการพิเศษมีเป้าหมายในการส่งเสริมผู้ประกอบการทุกกลุ่มให้ได้เข้าถึงงานบริการจากภาครัฐที่พร้อมจะตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการให้เติบโตสอดคล้องไปกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจใน

ทุกมิติ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม [กสอ], 2560) การสนับสนุนของภาครัฐและสถาบันการเงิน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมธุรกิจ SMEs นั้น จะเป็นผลดีหรือเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของกลุ่มธุรกิจ SMEs ได้นั้น ต้องมีแผนการดำเนินงานธุรกิจที่ดีและต้องมีระเบียบขั้นตอนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของรัฐบาล ตามกฎระเบียบของแต่ละหน่วยงานที่ต้องเชื่อถือได้ว่า เงินทุนที่ให้สินเชื่อหรือส่งเสริมธุรกิจ SMEs นั้น จะลดความเสี่ยงในการดำเนินงานทางธุรกิจ SMEs ระดับจุลภาคและมหภาคของประเทศไทย เพื่อไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจเหมือนปี 2540 ฉะนั้นจึงต้องมีการคัดเลือกและการประเมินแผนการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ให้มีมาตรฐานเพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าวที่จะเกิดขึ้น โดยในเบื้องต้นในการให้สินเชื่อที่เป็นมาตรฐานของสถาบันการเงินจะใช้วิธีการประเมินแผนธุรกิจ เป็นการเกณฑ์การให้สินเชื่อ เพื่อความเสี่ยงทางธุรกิจและให้เงินทุนตามความเหมาะสมของแผนธุรกิจ (รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร, 2558)

ดังนั้นแผนธุรกิจเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการวางแผนของการดำเนินการของธุรกิจ SMEs แนวทางการแก้ไขของธุรกิจ และสามารถทำให้ธุรกิจ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนตามโครงการของภาครัฐ ซึ่งผู้วิจัยได้เห็นถึงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs : แผนธุรกิจ เพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ซึ่งเป็นการประเมินแผนธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยโอกาสและอุปสรรค รวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการประกอบการลงทุน ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน นอกจากนี้ ยังศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยง

สินเชื่อทางธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อมูลสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ที่สนใจสามารถใช้ระบบสารสนเทศฯ ในการจัดทำแผนธุรกิจและประเมินศักยภาพเบื้องต้นได้ ซึ่งสามารถเพิ่มศักยภาพธุรกิจ SMEs ซึ่งจะส่งผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนต่ำ การลดต้นทุนทางการเงินและการเจริญเติบโตและมั่นคงของประเทศได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อและแนวทางการพัฒนาแผนธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยมุ่งศึกษาองค์ประกอบของการศึกษาเป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) เพื่อให้ได้ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs : แผนธุรกิจ และการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 แนวคิดวงจรการพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle: SDLC) ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบงาน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น 2) การวิเคราะห์และออกแบบ 3) การพัฒนาระบบ และ 4) การนำไปทดลองใช้และการประเมินผล (Marakas, 2001)

1.1.2 องค์ประกอบของแผนธุรกิจ ประกอบด้วย

1) ด้านการผลิต เช่น การทำแผนผังการผลิต การควบคุมการผลิต วัตถุดิบ กระบวนการผลิต คุณภาพของสินค้า ปัญหาและสาเหตุของเสียหายจากวัตถุดิบ พลังงาน ทรัพยากร อุบัติภัย การส่งมอบ และชื่อเสียงกิจการ 2) ด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยวิเคราะห์ในภาพรวม ได้แก่ การบริหารองค์กร หน้าที่ความรับผิดชอบ ข้อกำหนด ค่าตอบแทนต่างๆ การติดต่อสื่อสารในองค์กร 3) ด้านการตลาด โดยวิเคราะห์ตามแนวคิดส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ 4P's หรือ 7P's กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย การกำหนดตำแหน่งทางการตลาด 4) ด้านบัญชีและการเงิน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แหล่งเงินทุน งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด รายละเอียดสินทรัพย์หมุนเวียนและไม่หมุนเวียน รายละเอียดหนี้สินระยะสั้นและระยะยาว หลักประกันรายละเอียดรายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงการวิเคราะห์งบการเงิน 5) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ เป็นการวิเคราะห์ทางด้านต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนธุรกิจที่เลือกมานั้นมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและสามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กระแสเงินสดของแผนธุรกิจ (Cash Flow) ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PB) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Internal Rate of Return: IRR) (รัฐันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร, 2560)

สรุปแผนธุรกิจแสดงให้เห็นถึงปัญหาสำคัญของสถานประกอบการธุรกิจได้อย่างชัดเจนของขั้นตอนเพื่อที่จะมีหลักฐานยืนยันจากการจัดทำแผนธุรกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดการประเมินแผนธุรกิจของผู้ประกอบการและธุรกิจ จากการจัดทำแผนธุรกิจผ่านระบบสารสนเทศแบบออนไลน์ การสุ่มการลงพื้นที่สำรวจและข้อมูลจริงจากการฝึกอบรม ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ (Data)

จะถูกแปลงเป็นข้อมูลสารสนเทศ (Information) ที่เอื้อประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนากิจการในด้านต่าง ๆ ที่เกิดปัญหาเพื่อให้ธุรกิจสามารถพัฒนาการดำเนินงานธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

1.1.3 การประเมินสินเชื่อ

Lando (2004) ได้กล่าวว่า การประเมินความเสี่ยงเป็นพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นในการกำหนดเทคนิคการเก็บเงินจากลูกหนี้ เจ้าหนี้ที่ขาดความรู้ อย่างเพียงพอเกี่ยวกับความเสี่ยงในสินเชื่อก็ไม่สามารถติดต่อกับลูกหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าจะมีประสบการณ์ทางการค้ามาเป็นเวลานานก็ตาม นอกจากนี้ ก่อนที่จะเริ่มการค้าขาย กิจการควรที่จะมีการประเมินค่าความเสี่ยง เพื่อป้องกันปัญหาของการไม่ชำระหนี้ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยความเสี่ยงในสินเชื่อเป็นความไม่แน่นอนที่เกิดจากการขาดความเต็มใจ หรือขาดความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งสาเหตุทั้ง 2 ประการนี้ จะมีความสำคัญและเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ใช้ในการตัดสินใจระดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ในการประเมินค่าความเสี่ยงในสินเชื่อ จะพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญ ๆ ที่มีผลต่อความเต็มใจและความสามารถในการชำระหนี้และการตัดสินใจให้สินเชื่อที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยทางด้าน 5 C's ประกอบไปด้วย 1) Character คือ อุปนิสัยของลูกค้าเป็นปัจจัยสำคัญข้อแรกของการพิจารณาตัวผู้กู้ว่าเป็นคนอย่างไรมีความซื่อสัตย์สุจริตเพียงใด มีความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจที่ประกอบการขนาดไหน มีประวัติที่ไม่ดีทางการเงินหรือไม่ หากเป็นลูกค้าเก่าของธนาคารก็จะดูได้จาก ผลการติดต่อกับทางธนาคารที่ผ่านมาว่าปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงที่มีไว้กับธนาคารดีหรือไม่ 2) Capacity คือ ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้คืน ผู้ขอสินเชื่อมีงานการที่มั่นคงหรือไม่และมีอายุ

การทำงานมานานเท่าไรในบริษัทที่ทำอยู่ในปัจจุบัน รายได้เพียงพอต่อหนี้สินที่มีอยู่หรือไม่ ความสามารถของผู้ขอสินเชื่อที่จะสามารถชำระหนี้ได้ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ 3) Capital คือ เงินทุน หรือสินทรัพย์ หรือเงินฝากของผู้ขอสินเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสินเชื่อที่ใช้เพื่อการประกอบธุรกิจจะให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้มาก สถาบันการเงินจะพิจารณาเฉพาะเงินทุนหรือสินทรัพย์ของผู้ขอสินเชื่อในขณะที่พิจารณาสินเชื่ออื่น ๆ 4) Conditions คือ ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขอื่นที่มีผลกระทบต่อรายได้ 5) Collateral คือ หลักประกันที่เป็นทรัพย์สินซึ่งผู้กู้จะนำมาจำนำ หรือจำนองเพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจและลดความเสี่ยงหากผู้ขอสินเชื่อไม่ชำระหนี้ตามกำหนด ในการวัดระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อ จะต้องนำเอาปัจจัยทั้ง 5 ประการนี้มาพิจารณาร่วมกัน โดยอาจจะกำหนดว่า ปัจจัยกลุ่มใดหรือ C ไດ จะมีความสำคัญกว่ากันก็จะให้เปอร์เซ็นต์ในกลุ่มนั้นสูงกว่ากลุ่มอื่น เช่น Character 30% Capacity 25% Capital 20% Collateral 15% Condition 10% รวมทั้งหมด 100% จากการกำหนดความสำคัญของแต่ละกลุ่มโดยแปลงออกมาในรูปแบบของคะแนนแล้วขั้นต่อไปก็คือศึกษาแต่ละกลุ่มของ C ซึ่งจะมีการรวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบ ก็จะพิจารณาว่าส่วนประกอบใดควรจะได้กี่คะแนนมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความสำคัญของส่วนประกอบนั้นว่ามีต่อ C กลุ่มนั้นมากหรือน้อย ถ้าสำคัญก็ให้คะแนนสูงแล้วลดหลั่นคะแนนลงไปตามความสำคัญที่น้อยลง เมื่อกิจการสามารถแปลงค่าข้อมูลทางสินเชื่อแต่ละข้อออกมาเป็นคะแนนเต็มได้ ดังข้างต้น ทุก ๆ กลุ่ม C แล้ว จากนั้นก็จะนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากลูกค้าแต่ละคนมาให้คะแนนแต่ละข้อว่าจะได้สูงหรือต่ำโดยการเทียบเคียงกับคะแนนเต็มในข้อนั้น ๆ ในการนี้ก็อาจมีการกำหนดคะแนนมาตรฐานในแต่ละข้อไว้ว่าถ้าตอบเช่นนั้น ได้กี่คะแนน

ดังนั้นจากแต่ละข้อมูลซึ่งเป็นส่วนประกอบของ C หนึ่ง ๆ ที่กำหนดคะแนนเต็มไว้และมีการให้คะแนนแก่ลูกค้ารายหนึ่งเรียบร้อยแล้ว ก็จะรวมคะแนนในแต่ละกลุ่ม C พร้อมทั้งคะแนนรวมทั้งหมดทุก C ของลูกค้ารายนั้น จากนั้นก็จะนำคะแนนไปพิจารณาโดยอาจต้องใช้วิจารณ์ญาณประกอบว่า ในระดับคะแนนสูงเท่าไร จึงจะถือว่าลูกค้ามีคุณค่าทางสินเชื่อควรแก่การให้สินเชื่อ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายสินเชื่อในขณะนั้นว่าต้องการจะขยายหรือลดจำนวนสินเชื่อ หากต้องการลดสินเชื่อก็พยายามเลือกลูกค้าที่มีคุณค่าทางสินเชื่อสูงหรือมีความเสี่ยงต่ำ คะแนนรวมมาตรฐานขั้นต่ำที่จะยอมรับได้ (Cut-off Point) ก็จะกำหนดไว้สูง แต่ถ้านโยบายต้องการขยายสินเชื่อก็ไม่จำเป็นต้องเลือกเป็นลูกค้าที่มีคุณค่าทางสินเชื่อสูงนัก คะแนนรวมที่เป็น Cut-Off Point ก็จะกำหนดไว้ต่ำ โดยทั่วไปตามมาตรฐานของสถาบันการเงินจะกำหนด Cut-off point 750 คะแนน ซึ่งธุรกิจที่มีคะแนนรวมน้อยกว่าก็จะปฏิเสธการให้สินเชื่อของแผนธุรกิจ (รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร, 2560)

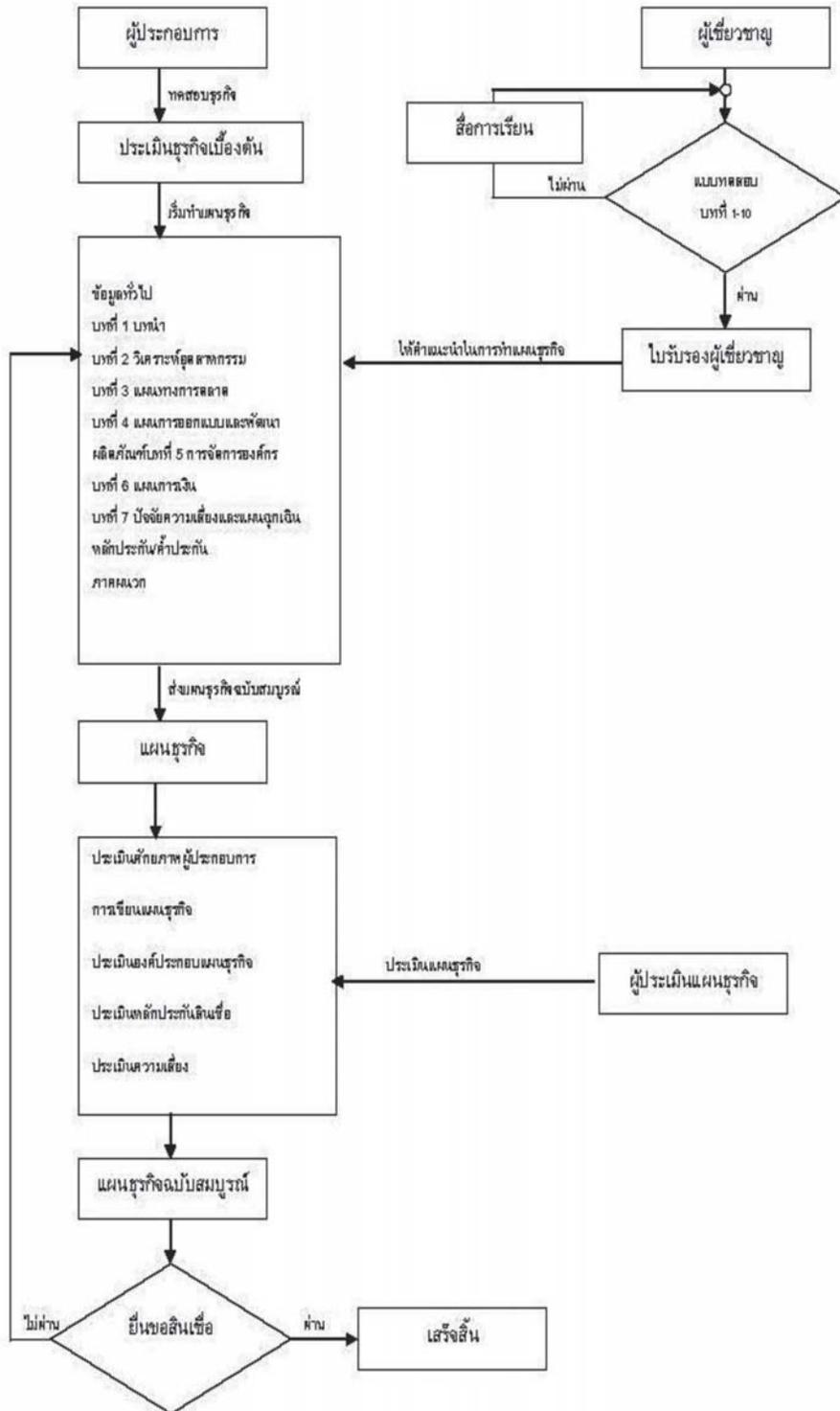
1.1.4 การวิเคราะห์และออกแบบระบบ

การนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ออกแบบระบบเพื่อให้ตรงกับความต้องการขององค์ประกอบของแผนธุรกิจ ได้แก่ ข้อมูลของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการบริหารธุรกิจตามองค์ประกอบของแผนธุรกิจที่ได้กล่าวมาในข้างต้น การออกแบบระบบสารสนเทศแบบใหม่ตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องรวมถึงการออกแบบตรรกฐานข้อมูล โปรแกรมการทำงาน ซึ่งได้ระบบสารสนเทศใหม่เรียกว่า “ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs : แผนธุรกิจ” ประกอบด้วยระบบย่อยที่ได้พัฒนาเกี่ยวข้องกับผู้ใช้งาน 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้ดูแลระบบ 2) ผู้เชี่ยวชาญและให้คำปรึกษา 3) บุคคลทั่วไปหรือผู้ประกอบการ

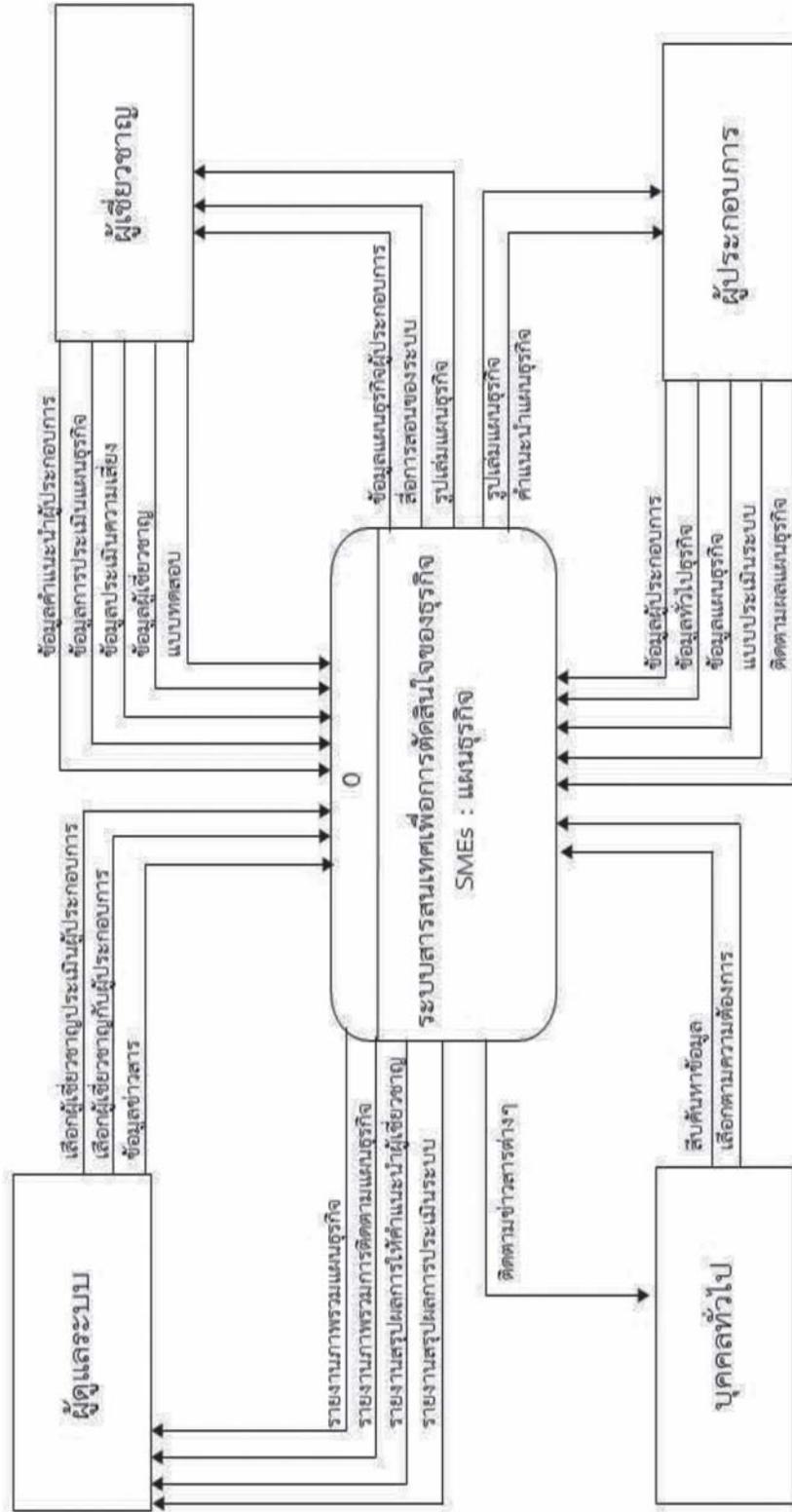
1.1.5 การพัฒนาระบบ

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs : แผนธุรกิจ ซึ่งได้พัฒนาขึ้นเป็นการทำงานในลักษณะเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) ผู้วิจัยได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ ไม่ว่าจะเป็น วัตถุประสงค์ คุณลักษณะ ข้อจำกัดของกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงเนื้อหาหลัก นำมาประเมินวิเคราะห์และจัดระบบ เพื่อให้ได้โครงสร้างข้อมูลและข้อกำหนด โดยจะนำไปสร้างแผนผังเว็บไซต์รูปแบบของเมนู รวมไปถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของเว็บ เช่น รูปภาพและกราฟฟิก มัลติมีเดีย เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบโครงหน้าตา และลักษณะในด้านกราฟฟิกของหน้าเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญและให้คำปรึกษาได้ใช้งานระบบได้อย่างง่าย ดังนั้น ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ในการออกแบบและการเริ่มเขียนเว็บแอปพลิเคชันที่ละหน้าผู้วิจัยเลือกใช้ระบบฐานข้อมูลของไมโครซอฟต์เอสคิวแอลเซิร์ฟเวอร์ (Microsoft SQL server version 8.0) ในการจัดการฐานข้อมูล ส่วนการทำงานใช้รหัส

โปรแกรมด้วยภาษา HTML, CSS และ Java-Script โดย เก็บข้อมูลและระบบสารสนเทศในโดเมนเนม (Domain Name) และเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่เว็บไซต์ <http://www.sme-tk.com> โดยการอาศัยเค้าโครง และองค์ประกอบกราฟฟิกตามที่ออกแบบไว้ เนื้อหาต่าง ๆ จะถูกนำมาใส่และจัดรูปแบบลิงค์และระบบนำทางถูกสร้างองค์ประกอบเสริมต่าง ๆ ถูกวางเข้าที่ ยังมีการปรับแต่งองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานจริงเพื่อให้เกิดการเหมาะสมเมื่อเว็บไซต์ถูกนำไปใช้งาน ผู้วิจัยได้ดูแลโดยตลอดซึ่งหน้าที่นี้ครอบคลุมหลายเรื่องตั้งแต่การตรวจสอบเว็บไซต์เซิร์ฟเวอร์ รวมไปถึงการทดสอบความถูกต้องในรูปแบบของภาษาและการประมวลผล โดยทดลองจากข้อมูลจริงตามขั้นตอนการทำงาน แล้วจึงทำคู่มือการใช้สำหรับผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงทำคู่มือการใช้การจ้ดอบรมการใช้งาน สำหรับผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้องและมีการสำรองข้อมูลฐานข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ โดยการพัฒนาาระบบสารสนเทศฯ ดังภาพที่ 1 และ ภาพที่ 2

ภาพที่ 1 กระบวนการการพัฒนากระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศฯ

ภาพที่ 2 Context Diagram

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลของผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 5,253,629 ราย (ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย [ธพว], 2556) โดยกำหนดให้มีผู้ประกอบการเข้าร่วมระบบสารสนเทศฯ จำนวน 200 ราย เป็นกลุ่มตัวซึ่งทำการคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) การสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากข้อมูลในการประกอบธุรกิจมีความสำคัญและต้องให้ผู้ประกอบการสมัครใจในการเข้าร่วมโครงการฯ

3. เครื่องมือในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยใช้การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ได้แก่ 1) การประเมินองค์ประกอบฯ ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) นำมาหาค่าพิสัย โดยใช้หลักเอาค่าสูงสุดลบค่าต่ำสุดและหารด้วยจำนวนช่วง (พิสัย = $5 - 1 = 4$, $4/5 = 0.80$) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคือ 1 หมายถึงระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดเป็นลำดับไปจนถึงระดับ 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย 5 ระดับ โดยค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึงมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึงมีความพึงพอใจมากที่สุด และ 2) การประเมินความเสี่ยงของแผนธุรกิจ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนรวมมาตรฐานขั้นต่ำที่จะยอมรับได้ (Cut-off Point) 750

คะแนน โดยถ้าต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานในเบื้องต้นก็จะปฏิเสธการให้สินเชื่อแก่แผนธุรกิจ (Lando, 2004)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) รวมถึงการรวบรวมผลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้ตามความมุ่งหมายตามกรอบแนวคิดของการวิจัยที่กำหนด โดยพิจารณาถึงรายละเอียดที่ครอบคลุมความมุ่งหมาย โดยประยุกต์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยผู้เขียนและพัฒนาระบบเป็นผู้นำองค์ประกอบมาประยุกต์ใช้กับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่จะสรุปผลรายงานแนะนำให้กับผู้ประกอบการในการฝึกอบรมในการใช้ระบบสารสนเทศดังกล่าว ซึ่งในเบื้องต้นจากการประเมินแบบ Coaching และการฝึกปฏิบัติการใช้ระบบตามคู่มือและเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบของแต่ละด้านของแผนธุรกิจ จนได้แผนธุรกิจของผู้ประกอบการที่สมบูรณ์ ซึ่งจะมีผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำเป็นผู้ประเมินความเสี่ยงของแผนธุรกิจ เพื่อให้ความเห็นต่อแผนธุรกิจของผู้ประกอบการในความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ตลอดจนให้ผู้ประกอบการพึงพอใจในแผนธุรกิจของตนเองและสามารถนำส่งสถาบันการเงินได้

ผลการวิจัย

1. บริบทและสภาพการใช้ระบบระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs: แผนธุรกิจ

จากการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ พบว่า การประชาสัมพันธ์ระบบสารสนเทศฯ ในเว็บไซต์ชื่อ <http://www.sme-tk.com> พัฒนาโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการได้เข้าร่วมระบบสารสนเทศฯ และได้เรียนรู้ระบบสารสนเทศฯ เพื่อการพัฒนาธุรกิจให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับธุรกิจ SMEs ซึ่งผู้ประกอบการ ที่ได้ร่วมระบบสารสนเทศฯ เป็นข้อมูลที่ได้จากการอบรมปฏิบัติการจัดทำแผนธุรกิจเพื่อที่จะได้นำเสนอสถาบันการเงิน ในลักษณะของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการสามารถปรับปรุงข้อมูลได้ด้วยตนเอง ข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการ อาจจะกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการธุรกิจเพื่อจัดทำแผนธุรกิจออนไลน์ ซึ่งจะใช้แผนธุรกิจดังกล่าวในการเสนอขอสินเชื่อหรือมีการวางแผน แนวทางการพัฒนาในอนาคตของธุรกิจ SMEs เมื่อสำรวจข้อมูลปฐมภูมิเพื่อศึกษาแผนธุรกิจของผู้ประกอบการรายด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดองค์ประกอบแผนธุรกิจ พบว่า ร้อยละ 85.27 มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารธุรกิจ ได้แก่ ระบบทรัพยากรบุคคล ระบบบัญชี โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ร้อยละ 69.26 ไม่สามารถนำข้อมูล รายงานต่าง ๆ จากระบบมาประยุกต์ใช้กับการบริหารธุรกิจของตนเอง ร้อยละ 89.42 มีปัญหาของการพัฒนาธุรกิจที่สำคัญในด้านการตลาด ด้านการผลิตและด้านการเงิน

2. ระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย

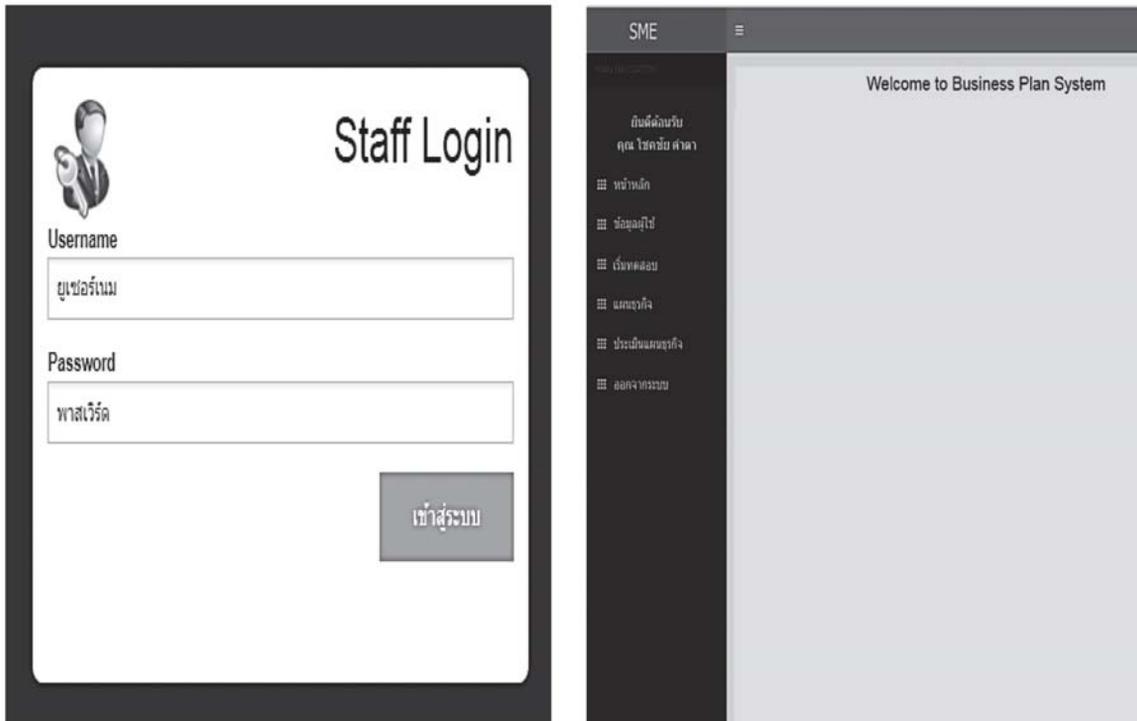
ระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นมา นี้ ทำงานแบบฐานข้อมูลบนเว็บ (Web based) ประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ 2) แนวคิดองค์ประกอบแผนธุรกิจ ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านการจัดการองค์กร

3) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้และหลักประกัน ซึ่งข้อมูลทั้งหมดนี้ถูกจัดการโดยโปรแกรมจัดการฐานข้อมูลเอสคิวแอลเซิร์ฟเวอร์ (Microsoft SQL Server Version 8.0) และใช้รูปแบบอีอาร์ (E-R Model) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูล

ระบบสารสนเทศที่ได้พัฒนาเพื่อประเมินเกี่ยวข้องกับผู้ใช้งาน 4 กลุ่ม คือ 1) ผู้ดูแลระบบ 2) ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา 3) ผู้ประกอบการ 4) บุคคลทั่วไป โดยผู้ดูแลระบบทำหน้าที่บริหารจัดการข้อมูลสำหรับระบบ ได้แก่ การจัดการการกำหนดชื่อผู้ใช้งาน (User) และรหัสผ่าน (Password) และจัดการข้อมูลภาพรวมการประเมินทั้งหมด ผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำท่านแรกทำหน้าที่ประเมินแผนธุรกิจเบื้องต้นและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือแนวทางการพัฒนาธุรกิจของแต่ละธุรกิจที่ผู้ดูแลระบบ มอบหมายให้พร้อมพิมพ์รายงานการประเมินตรวจสอบความถูกต้องของแผนธุรกิจก่อนจะส่งข้อมูลไปให้ผู้ประกอบการ SMEs แก้ไขและปรับปรุงให้แผนธุรกิจมีประสิทธิภาพตามที่ผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำท่านแรกต้องการ และผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำท่านที่สองในการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อให้ผู้ประกอบการแต่ละรายได้ทราบถึงระดับความน่าเชื่อถือของแผนธุรกิจและความเสี่ยงในการจะขอยื่นเอกสารต่อสถาบันการเงิน ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของแผนธุรกิจ บันทึกในระบบสารสนเทศฯ ผ่านเว็บไซต์และสามารถสืบค้นข้อมูล เลือกดูข้อมูลตามความต้องการเฉพาะข้อมูลกิจการของตนเองเท่านั้น และพร้อมพิมพ์รายงานแผนธุรกิจ ปรับปรุงแผนธุรกิจของตนเองให้ถูกต้องและเชื่อถือได้ และบุคคลทั่วไปสามารถติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของระบบสารสนเทศฯ ดังภาพที่ 2 – ภาพที่ 5

ภาพที่ 2 ระบบสารสนเทศฯ สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

ภาพที่ 3 การเข้าสู่ระบบ

หัวข้อการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
เกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับแผนบริหารจัดการ					
1. มีการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลธุรกิจครบถ้วน	✔				
2. มีโครงสร้างการบริหารจัดการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามลักษณะหน้าที่ในการดำเนินการที่เหมาะสมของธุรกิจ ทั้งในส่วนของการจัดแบ่งหน่วยงานหน้าที่รับผิดชอบ และบุคลากรที่รับผิดชอบ		✔			
3. มีผู้บริหารในธุรกิจที่มีความสามารถ มีประสบการณ์ที่จะดำเนินการบริหารธุรกิจให้มีความเจริญเติบโตได้			✔		
4. มีการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ที่มีความเป็นไปได้และสามารถนำไปดำเนินการปฏิบัติได้จริง				✔	
5. มีปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สามารถจะทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ ซึ่งสามารถแสดงได้ถึงความได้เปรียบทางการแข่งขันเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน					✔

ภาพที่ 4 แบบการพิจารณาองค์ประกอบแผนธุรกิจของแผนธุรกิจของผู้เชี่ยวชาญ

ปัจจัย	คะแนนเต็ม	Cut-off Point	คะแนน	สูงหรือต่ำกว่า Cut-off
Character	300	225	300	-75
Capacity	250	185	250	-65
Capital	200	150	200	-50
Collateral	150	115	150	-35
Condition	100	75	100	-25
	<u>1,000</u>	<u>750</u>	<u>1,000</u>	<u>-250</u>

ภาพที่ 5 แบบการประเมินความเสี่ยงของสินเชื่อแผนธุรกิจ

3. การนำไปใช้และประเมินผล

ผู้วิจัยได้ประสานงานกับผู้ประกอบการ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอการทำงานระบบงานใหม่แผนธุรกิจ โดยทำการคัดเลือกผู้ประกอบการและฝึกอบรมการบันทึกข้อมูลจำนวน 200 ราย และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินองค์ประกอบและความเสี่ยงของแผนธุรกิจสรุปผลได้ ดังนี้

แผนธุรกิจของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นตามแบบสอบถาม

ระบบสารสนเทศฯ โดยในภาพรวมขององค์ประกอบแผนธุรกิจ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10, S.D. = 0.54) โดยในรายด้าน พบว่า ด้านการผลิตและด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.30, 3.32, S.D. = 0.47, 0.05) ตามลำดับ ส่วนด้านการเงินและด้านการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.91, 2.89, S.D. = 0.52, 0.65) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจ

หัวข้อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
เกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับแผนบริหารจัดการ			
1. มีการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลธุรกิจครบถ้วน	3.56	0.25	มาก
2. มีโครงสร้างการบริหารจัดการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามลักษณะหน้าที่ในการดำเนินการที่เหมาะสมของธุรกิจ ทั้งในส่วนของการจัดแบ่งหน่วยงานหน้าที่รับผิดชอบ และบุคลากรที่รับผิดชอบ	3.24	0.97	ปานกลาง
3. มีผู้บริหารในธุรกิจที่มีความสามารถ มีประสบการณ์ ที่จะดำเนินการบริหารธุรกิจให้มีความเจริญเติบโตได้	3.36	0.42	ปานกลาง
4. มีการกำหนด วัตถุประสงค์ พันธกิจ และเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ที่มีความเป็นไปได้และสามารถนำไปดำเนินการปฏิบัติได้จริง	3.28	0.31	ปานกลาง
5. มีปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สามารถจะทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ ซึ่งสามารถแสดงได้ถึงขีดความสามารถการแข่งขันเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน	3.16	0.56	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ยด้านการบริหารจัดการ	3.32	0.50	ปานกลาง
เกณฑ์การพิจารณาแผนการตลาด			
1. มีข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้องเกี่ยวกับภาพรวม ปริมาณความต้องการ ปริมาณสินค้าและบริการที่มีอยู่ของตลาด	3.01	1.24	ปานกลาง
2. มีการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล	2.63	0.53	ปานกลาง

ตารางที่ 1 ตารางการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจ (ต่อ)

หัวข้อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
3. มีการวิเคราะห์และกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ชัดเจน	3.12	0.82	ปานกลาง
4. มีการดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดได้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่กำหนด	2.72	0.49	ปานกลาง
5. มีการกำหนดแผนดำเนินการที่มีความเป็นไปได้จริงตามกลยุทธ์ที่กำหนดและสามารถพิสูจน์หรือสร้างความน่าเชื่อถือว่าธุรกิจสามารถสร้างยอดขายหรือรายได้จากแผนดำเนินการที่กำหนดขึ้น และมีความได้เปรียบทางการแข่งขันเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน	2.95	0.17	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ยด้านการตลาด	2.89	0.65	ปานกลาง
เกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับแผนการผลิต			
1. มีการบริหารจัดการด้านการผลิตที่ครบถ้วนถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามลักษณะของธุรกิจ	3.25	0.25	ปานกลาง
2. มีกระบวนการขั้นตอนการผลิตที่ได้มาตรฐาน รวมถึงนโยบายต่าง ๆ ในการบริหารการผลิตด้านต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ วัตถุดิบ ลินค้าคงคลัง กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพ เป็นต้น	3.41	0.29	มาก
3. มีผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงานที่มีคุณภาพ และมีตัวอย่างแสดงประกอบไว้อย่างชัดเจน	3.42	0.54	มาก
4. มีแผนงานการผลิตที่สอดคล้องตรงตามสภาวะตลาดและสภาพการแข่งขัน	3.12	0.79	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ยด้านแผนการผลิต	3.30	0.47	ปานกลาง
เกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับแผนการเงิน			
1. มีสมมติฐานหรือประมาณการที่มีความเป็นไปได้จริง	2.65	0.75	ปานกลาง
2. มีความสอดคล้องถูกต้องตรงกับรายละเอียดต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในส่วนของแผนต่างๆ	3.05	0.19	ปานกลาง
3. มีการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับประมาณการทางการเงินหรืองบการเงิน ที่ถูกต้องตรงตามมาตรฐาน	2.98	0.48	ปานกลาง
4. มีการใช้สูตรคำนวณและผลลัพธ์ที่ถูกต้อง	3.16	0.39	ปานกลาง
5. มีการเติบโตของธุรกิจอย่างต่อเนื่องโดยการพิจารณาจากงบกำไรขาดทุน	2.85	0.17	ปานกลาง

ตารางที่ 1 ตารางการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจ (ต่อ)

หัวข้อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
6. มีกระแสเงินสดหมุนเวียนในธุรกิจในระดับเหมาะสม ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดหรือแผนการเนินการของธุรกิจ แต่ในหลักที่เหมาะสมควรมีกระแสเงินสดรับมากกว่ากระแสเงินสดจ่าย โดยเฉพาะในส่วนของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินการโดยยกเว้นในช่วงเริ่มดำเนินการหรือในปีแรก ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นกระแสเงินสดจ่ายในการลงทุนในส่วนสินทรัพย์ของกิจการ	2.74	1.15	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ยด้านการเงิน	2.91	0.52	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมขององค์ประกอบแผนธุรกิจฯ	3.10	0.54	ปานกลาง

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ตามเกณฑ์ของมาตรฐานสถาบันการเงิน โดยทั่วไป จากคะแนนเต็มของแต่ละ C ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ซึ่งภาพรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแผนธุรกิจฯ ได้ Cut-Off Point เท่ากับ 714 ถ้ากำหนด Cut-Off Point 750 คะแนน ผู้ประกอบการธุรกิจจะถูกปฏิเสธการให้สินเชื่อแก่แผนธุรกิจ โดยพบว่าในแต่ละด้านระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจ (C) อยู่ในระดับที่ยังไม่สามารถยอมรับได้ทั้งหมด ได้แก่ Character เท่ากับ 220/300, Capacity เท่ากับ 182/250, Capital เท่ากับ 140/200, Collateral

เท่ากับ 105/200 และ Condition เท่ากับ 67/100 ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัยทุกตัวของแผนธุรกิจ ต่ำกว่าที่ต้องการและต่ำกว่าด้วยคะแนนที่เป็นมาตรฐานของเกณฑ์การให้สินเชื่อเล็กน้อย จึงควรปฏิเสธสินเชื่อ แต่ถ้าการเปรียบเทียบมีบาง C ต่ำ และต่ำกว่าไม่มาก โดยเฉพาะเป็น C ที่สำคัญน้อยด้วย ก็อาจให้สินเชื่อโดยมีเงื่อนไขที่จะสร้างความปลอดภัยในการชำระหนี้ให้กับธุรกิจและความเสี่ยงทางการบริหารจัดการธุรกิจเมื่ออนุมัติให้สินเชื่อ ซึ่งค่าดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของแผนธุรกิจเฉลี่ยของธุรกิจ SMEs ของประเทศไทยดังกล่าว ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจ (C)

การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจ (C)	ข้อมูล	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ยของแผนธุรกิจ
Character	ประวัติการชำระหนี้/ความซื่อสัตย์	80	50
	ที่อยู่และภูมิลำนเา/สถานที่ตั้ง	60	50
	ลักษณะของงานที่ทำ/ธุรกิจ	50	40
	ฐานะการสมรส/ฐานะทางธุรกิจ	40	30
	ฐานะทางสังคม/สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	<u>70</u>	<u>50</u>
รวมคะแนน		300	220
Capacity	เงินเดือน/ความเพียงพอต่อรายจ่าย	50	39
	ลักษณะงานที่ทำ/ธุรกิจ	30	22
	สุขภาพ/สภาพความมั่นคงทางธุรกิจ	40	25
	ความมั่นคงของสถานที่ทำงาน/ธุรกิจ	30	23
	ความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม	30	20
	จำนวนหนี้สิน	30	25
	ฐานะการสมรสและขนาดครอบครัว/ธุรกิจ	20	14
	ระดับการครองชีพ/ธุรกิจ	<u>20</u>	<u>14</u>
	รวมคะแนน		250
Capital	สินทรัพย์ที่ซื่อมา	70	50
	สินทรัพย์ประจำตัวและเงิน/ธุรกิจ	50	35
	กรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ถาวร	<u>80</u>	<u>55</u>
รวมคะแนน		200	140
Collateral	สินทรัพย์ถาวร	90	65
	บุคคล/พนักงานในองค์กร	<u>60</u>	<u>40</u>
รวมคะแนน		150	105
Condition	การเมือง	20	12
	เศรษฐกิจ	40	30
	สังคม	<u>40</u>	<u>25</u>
รวมคะแนน		100	67
รวมคะแนน		1,000	714

ตารางที่ 3 การกำหนด Cut-off point แผนธุรกิจ

ปัจจัย	คะแนนเต็ม	Cut-off Point	คะแนน	สูงหรือ (ต่ำ) กว่า Cut-Off
Character	300	225	220	-5
Capacity	250	185	182	-3
Capital	200	150	140	-10
Collateral	150	115	105	-10
Condition	<u>100</u>	<u>75</u>	<u>67</u>	-8
รวมคะแนน	1,000	750	714	-36

อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

1. ความสำเร็จของการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อ

ระบบสารสนเทศฯ นอกจากจะช่วยเป็นสื่อกลางเพื่อเขียนแผนธุรกิจออนไลน์และการพัฒนาการบริหารงานของธุรกิจ SMEs ในแต่ละด้านของธุรกิจแล้ว ยังตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการ และสามารถนำแผนธุรกิจที่ได้จากระบบไปใช้ในงานต่าง ๆ ของสถาบันการเงิน ได้แก่ การเสนอขอสินเชื่อ การพัฒนาการวางแผนธุรกิจ หรือการแก้ไขปัญหาทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งสามารถทำให้ข้อมูลแผนธุรกิจที่ได้มีความเชื่อถือถูกต้องและเหมาะสมในการเสนอขอสินเชื่อสนับสนุนจากโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เน้นความสำคัญของแผนธุรกิจในการประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อสนับสนุนเงินทุนต้นทุนต่ำของโครงการภาครัฐ โดยทำให้เกิดการสร้างศักยภาพของธุรกิจ SMEs ให้มีความเชื่อถือได้ ถูกต้องเหมาะสมกับกระบวนการปฏิบัติงาน การให้สินเชื่อ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนใน

ระดับประเทศได้ ซึ่งสอดคล้องกับสูตรคักดี อำนวยประโยชน์ (2559) ที่กล่าวไว้ว่า การนำระบบสารสนเทศฯ มาช่วยพิจารณาสนับสนุนเงินทุนแก่ผู้ประกอบการ SMEs มีส่วนช่วยให้เกิดการปรับปรุงภายในองค์กร และการแก้ไขปัญหาให้ทันต่อเวลา และมีการวางแผนที่ดีของการบริการธุรกิจ ซึ่งส่งผลต่อการปรับปรุงระบบบัญชีให้เป็นบัญชีที่ถูกต้อง การปรับปรุงด้านการบริหารทรัพย์สิน ด้านการผลิตให้มีประสิทธิภาพ การสร้างวินัยทางการเงินที่ต้องสอดคล้องกับสินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงิน โดยผู้ประกอบการ SMEs จะต้องมีการทำแผนธุรกิจและแผนงานด้านต่าง ๆ ขององค์ประกอบของแผนธุรกิจ จะทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง และทำให้สถาบันการเงินให้ความเชื่อถือในข้อมูลของกิจการ

2. ปัจจัยความสำเร็จในการนำไปใช้จริงของระบบสารสนเทศฯ

ผลการวิจัยที่ได้นำเสนอจากระบบสารสนเทศฯ ที่ได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อ

แบบออนไลน์ตามองค์ประกอบของแผนธุรกิจของสถาบันการเงินโดยทั่วไป พบว่า แผนธุรกิจของผู้ประกอบการ ที่มีการประเมินองค์ประกอบของแผนธุรกิจในภาพรวมขององค์ประกอบแผนธุรกิจฯ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10, S.D.= 0.54) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบน้อย ได้แก่ ด้านการตลาด (ค่าเฉลี่ย 2.89, S.D. = 0.65) และด้านการเงิน (ค่าเฉลี่ย 2.91, S.D.= 0.52) อาจเป็นเพราะที่ผ่านมามีผู้แนะนำในการจัดทำแผนธุรกิจรวมถึงไม่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจด้านการตลาดและด้านการเงินและกระบวนการในการได้ข้อมูลในการจัดทำแผนธุรกิจของธุรกิจนั้น รวมถึงการวิเคราะห์วางแผน แก้ไขปัญหาอย่างจริงจังของการได้มาซึ่งไม่สามารถนำข้อมูลมาจัดเรียงและมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดแผนธุรกิจที่สามารถนำไปใช้ได้จริง รวมถึงการใช้ระยะเวลานานในการจะได้แผนธุรกิจเพื่อยืนยันเสนอขอสินเชื่อส่งผลต่อความล่าช้าในการตัดสินใจและหมดอายุการขอสินเชื่อของโครงการสนับสนุนจากภาครัฐฯ ดังนั้น ระบบสารสนเทศฯ ได้พัฒนาขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งมีข้อดี คือ 1) ผู้ประกอบการ SMEs สามารถปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองที่จะทำใหู้้ศักยภาพผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ที่สามารถทำให้แผนธุรกิจเป็นแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ตามองค์ประกอบของการให้สินเชื่อสถาบันการเงิน 2) ผู้ประกอบการมีเว็บไซต์เฉพาะสำหรับการประเมินตนเองและสามารถสร้างเครือข่ายได้ในธุรกิจ SMEs ที่เป็นเฉพาะกลุ่มธุรกิจที่จะเป็นแหล่งข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ โดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำในการประเมินองค์ประกอบของแผนธุรกิจและความเสี่ยงในการเสนอขอสินเชื่อ เพื่อการตัดสินใจลงทุนในธุรกิจ 3) ผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบการบริหารงานจากระบบและสามารถตรวจสอบ

ข้อมูลย้อนหลังได้ 4) ผู้ประกอบการสามารถส่งข้อมูลรายงานแผนธุรกิจไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการลงทุนหรือสินเชื่อได้ทันทีผ่านอีเมลของผู้ประกอบการที่ระบุไว้ในฐานข้อมูล ซึ่งสามารถนำไปสรุปข้อแก้ไขข้อมูลได้ตามคำแนะนำเบื้องต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานธุรกิจในด้านต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ของการให้สินเชื่อสถาบันการเงินต่อไปได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Nakamura (2013) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการนำระบบสารสนเทศฯ เข้ามาใช้ในการประกอบธุรกิจ SMEs นั้น ควรจะให้ความรู้และอบรมทำให้เกิดความเข้าใจต่อการใช้ระบบสารสนเทศต่อผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ในด้านความรู้ ด้านผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ โดยเน้นด้านการตลาดและด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในลักษณะเพิ่มช่องทางการให้เกิตศักยภาพและโอกาสในการแข่งขันรวมถึงควรจัดการให้ความรู้กับผู้ประกอบการ ทั้งด้านบัญชี การเงิน การตลาด ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์

3. การวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย

ผลการศึกษาที่ได้นำเสนอพบว่า ระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจในภาพรวมของคะแนนเฉลี่ยของแผนธุรกิจฯ ได้ Cut-Off Point เท่ากับ 714 ถ้ากำหนด Cut-Off Point 750 คะแนน ผู้ประกอบการธุรกิจจะถูกปฏิเสธการให้สินเชื่อแก่แผนธุรกิจ โดยพบว่าในแต่ละด้านระดับความเสี่ยงทางสินเชื่อแผนธุรกิจ (C) อยู่ในระดับที่ยังไม่สามารถยอมรับได้ทั้งหมด ได้แก่ Character เท่ากับ 220/300, Capacity เท่ากับ 182/250, Capital เท่ากับ 140/200,

Collateral เท่ากับ 105/200 และ Condition เท่ากับ 67/100 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการธุรกิจที่ไม่มีกรวางแผน การบริหารจัดการผลการตลาด การเงินและบัญชี ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินงานและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจของธุรกิจ SMEs ระดับความเสี่ยงของแผนธุรกิจๆ ที่มีการเสนอขอสินเชื่อสถาบันการเงินที่อาจจะทำให้เกิดความเสี่ยงในอนาคต ถ้าสถาบันการเงินไม่มีวิธีการในการดำเนินการวัดผลและติดตามธุรกิจอย่างใกล้ชิด อาจจะทำให้ความเสี่ยงของธุรกิจมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับมหภาค หรือมีผลต่อระดับความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎา ช. เจริญยิ่ง (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินความเสี่ยงและการบริหารจัดการธุรกิจ ในการควบคุมความเสี่ยงทางการเงินนั้น เป็นเครื่องมือที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ หรืออย่างน้อยก็ช่วยบรรเทาภาวะวิกฤตขององค์กรลงได้ การบริหารธุรกิจและความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือการวิเคราะห์ไว้ตามมาตรฐานที่รับรองโดยทั่วไป จะส่งผลต่อผลการประเมินที่ได้ ถ้าผลประเมินสูงกว่าเกณฑ์ถือว่ามีบริหารจัดการที่ดี และเป็นระบบและสามารถประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย แต่ถ้าผลประเมินต่ำกว่าเกณฑ์แสดงให้ถึงการบริหารจัดการที่มีจุดอ่อนและควรต้องปรับปรุงเพื่อที่จะทำให้ปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กำหนดในการบริหารจัดการธุรกิจหรือสถาบันการเงินจะต้องรับมือหรือบรรเทาผลกระทบจากปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต และจะส่งผลต่อการให้ธุรกิจมีความยั่งยืนระดับจุลภาครวมถึงระดับประเทศ ถ้ามีการวางแผนที่ดีในการบริหารจัดการธุรกิจในด้านการจัดการ การตลาด การผลิตและ การเงินและบัญชี การควบคุมติดตามดัชนีเป้าหมายชี้วัดที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในอนาคต

แนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินองค์ประกอบแผนธุรกิจในการลดความเสี่ยงสินเชื่อของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ควรจะมุ่งเน้น ดังนี้ 1) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ควรให้ความรู้ในเรื่องขององค์ประกอบของแผนธุรกิจ ประกอบด้วย การบริหารจัดการธุรกิจ (Business Management) ระบบบัญชี (Accounting) หลักการเงิน (Financing) หลักการธนาคาร (Banking) หลักธรรมาภิบาล (Good governance) โดยเน้นในด้านความถูกต้องและโปร่งใส เชื่อถือได้ของข้อมูลประกอบก็สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น และสามารถต่อยอดธุรกิจให้เติบโตและเข้มแข็งขึ้นในอนาคต 2) การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจ เช่น E-commerce, Online Marketing ระบบสารสนเทศทางการบัญชีและสารสนเทศเพื่อการจัดการเพื่อการวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ ลดต้นทุนของธุรกิจ การวางแผน การควบคุม การแก้ไขปัญหาของธุรกิจ ให้ทันต่อเวลา 3) การให้ความรู้การบริหารความเสี่ยงของธุรกิจเรื่องการลดความเสี่ยงเพื่อให้ผู้ประกอบการทราบถึงหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อและลดความเสี่ยงทางธุรกิจในระดับที่ธุรกิจลดความเสี่ยงและได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงิน 4) การติดตามประเมินผลและนำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาระบบสารสนเทศให้ตรงกับเกณฑ์ต่าง ๆ ของความต้องการผู้ประกอบการ สถาบันการเงินหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาสรุปปัญหาหรือผลรายงานที่เกิดขึ้น เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ไขปัญหาที่จะทำให้ธุรกิจ SMEs เกิดความยั่งยืนในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายการมุ่งเป้า ชุดโครงการ “การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม” ปี 2560 ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมชุมชนและผู้ประกอบการ SMEs

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2560). แพ็คเก็ตใหญ่ 2 แพ็คเก็ตซึ่งมีตัววัดผลพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SMEs ในบริบท Thailand 4.0 สำหรับปี 2018. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2560, จาก <https://www.dip.go.th/uploadcontent/PR/PRDIP%202018/SMEs%20%20Package.pdf>

เจษฎา ช. เจริญยิ่ง. (2558). การบริหารความเสี่ยงในงานตรวจสอบภายใน. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2560, จาก http://www.ubu.ac.th/web/files_up/06f2011011810364726.pdf

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. (2556). รายงานสินเชื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิต (*Productivity Improvement Loan*). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

รัฐันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร. (2558). กลยุทธ์ธุรกิจคู่สังคมของธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 35(3), 44-58.

รัฐันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร. (2560). การเขียนแผนธุรกิจ SMEs เพื่อเสนอขอสินเชื่อ. เชียงใหม่: ศูนย์

ถ่ายทอด องค์ความรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมชุมชน.

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2556). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประจำปี 2555 (*White Paper*). สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2558, จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_l_id=22.150

สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์. (2559). กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. *RMUTT Open Journal Systems*, 11(1), 176-199.

Lando, D. (2004). *Credit risk modelling: Theory and application*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Marakas, G. M. (2001). *Systems analysis and design: An active approach*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.

Nakamura, K. (2013). *SME financing: Japan's experience*. Tokyo, Japan: Bank of Tokyo, Financing System Research Division.

Raymond, L., & St-Pierre, J. (2011). *Entrepreneurial antecedents and performance outcomes of organizational development in manufacturing SMEs*. Retrieved January 3, 2018, from https://oraprdnt.uqtr.quebec.ca/pls/public/docs/FWG/GSC/Publication/160/33/838/1/4453/8/F1067100491_Raymond_StPierre_Paris_QMOD03.pdf